

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/701/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115217396
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1115217396.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti N.: L., W.. XX.XX.XXXX E. H., W.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matky - W. T., W.. XX.XX.XXXX, M. F. W. XX, XXX XX R., I. J., M. Č. A. XX, XXX XX F., zastúpená JUDr. Miroslavom Pavelkom, advokátom, so sídlom Vajnorská 48, 831 04 Bratislava, a otca - R. N., W.. XX.XX.XXXX, M. F. C. Č.. XX, F., zastúpený JUDr. Emíliou Matrtajovou, advokátkou, so sídlom Krížna 17, 811 07 Bratislava a JUDr. Zlaticou Višňovskou, advokátkou so sídlom Líščie Nivy 23, 821 08 Bratislava, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, č.k. 2P/4/2015-180 zo dňa 13.11.2015, jednodhlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom uznesení súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti matke, odovzdať maloleté deti N. L., W.. XX.XX.XXXX E. H.Á., W.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a/, b/, § 102 ods. 1, O.s.p. a vecne tým, že nemal po oboznámení sa s okolnosťami prípadu za preukázanú dôvodnosť návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia a i naliehavosť právneho záujmu na jeho nariadenie, bez vykonania ďalšieho dokazovania (najmä už nariadeného znaleckého dokazovania), ktorým bude zisťovať rodičovskú spôsobilosť oboch rodičov a zistenia vhodnosti, ktorému z rodičov majú byť deti zverené do osobnej starostlivosti. Uviedol, že nezistil naliehavú potrebu odovzdania oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti otca z dôvodu, že matka svojím správaním (neakceptovaním oboch predbežných opatrení súdov, vytváraním pre deti stresujúcich situácií pri odovzdávaní maloletých detí, ohrožovaním zdravia maloletých detí, neinformovaním otca o liekoch a ich neodovzdaním otcovi) ohrozuje psychický stav maloletých detí. Mal za to, že otcom opísané správanie matky, ktoré matka ani nevyvrátila, nie je skutočne vhodným a konštatoval, že matka skutočne emočne nezvláda predbežne nariadený výkon striedavej osobnej starostlivosti, správa sa impulzívne a skratovo, čo psychickému stavu maloletých detí neprospieva. Uviedol, že takéto správanie matky, aj keď veľmi nevhodné, nie je nateraz dôvodom na nariadenie nového predbežného opatrenia v zmysle návrhu otca, bez vykonania riadneho dokazovania, najmä už nariadeným znaleckým dokazovaním, aby tak rozhodnutie súdu mohlo byť v najlepšom záujme maloletých detí, o to viac, že ide o deti nízkeho veku s ťažkým zdravotným postihnutím.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a jeho návrhu vyhovel. Poukázal na to, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní síce skonštatoval, že matka situáciu emočne nezvláda a správa sa impulzívne, čo neprospieva psychickému stavu maloletých detí, avšak na druhej strane nevyhodnotil takéto správanie matky, ako dostatočný dôvod k tomu, aby boli chránené záujmy maloletých detí. Mal za to, že

prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nedostatočne zväžil možné negatívne dôsledky takéhoto správania matky na psychický a celkový zdravotný stav maloletých detí. Rovnako nie je v záujme maloletých detí, aby boli niekoľko mesiacov vystavené takému režimu výkonu rodičovských práv, ktoré jeden z rodičov nie je schopný realizovať v ich záujme. Zdôraznil, že súd pri svojom rozhodovaní vôbec nechal do úvahy takú závažnú skutočnosť, akou je výslovné vyjadrenie matky prenechať maloleté deti v jeho výlučnej starostlivosti. Stanovisko kolízneho opatrovníka, z ktorého vychádzal súd prvého stupňa nepovažoval za dostatočne profesionálne, nakoľko pri jeho vypracovaní kolízny opatrovník nezisťoval aktuálny stav. V opačnom prípade by zistil, že ku dňu vypracovania stanoviska, t.j. k 06.11.2015 boli maloleté deti už niekoľko týždňov, a to konkrétne od 02.10.2015 nepretržite v jeho osobnej starostlivosti s výslovným súhlasom matky. Túto skutočnosť preukazoval priloženou komunikáciou medzi rodičmi, z ktorej vyplýva, že matka už od 02.10.2015 mu opakovane vždy predtým, ako mala prevziať maloleté deti do osobnej starostlivosti oznámila, že si ich od neprevezme a ponechá ich v jeho starostlivosti majúci na zreteli ich záujem. Na základe takéhoto konania matky vykonával osobnú starostlivosť aj v čase, keď ju mala realizovať podľa právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia ona. Poukázal na to, že počas týchto týždňov sa maloleté deti po zdravotnej stránke stabilizovali a zreteľne sa zlepšil hlavne ich psychický stav. Uviedol, že matku priebežne informuje o všetkých dôležitých skutočnostiach týkajúcich sa maloletých detí. Mal za to, že vzhľadom na vzniknutú situáciu je v záujme maloletých detí zabezpečiť im právnu istotu v zmysle stabilného výchovného prostredia v jeho osobnej starostlivosti až do rozhodnutia vo veci samej.

Matka a kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

Odvolačný súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je.

Podľa ust. § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie.

Podľa ust. § 76 ods. 1, písm. b) O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd.

Inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi (i keď dočasnej) alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom o veci sa nerozhoduje na základe výsluchu oboch procesných strán a vykonania dokazovania o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ale súd vychádza iba zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v návrhu resp. ak je návrh podaný v priebehu konania, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania. Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi; ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná; ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Ďalším zákonným predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia.

Predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Neznamená to však, že by bolo možné predbežné opatrenie vydať len na základe návrhu bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Inštitút predbežného opatrenia v konaní starostlivosti o maloleté dieťa má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorá je inštitútom hmotného práva nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

Odvolačný súd po zohľadnení okolností prípadu v danej veci dospel rovnako ako súd prvého stupňa k záveru, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia dôvodný nie je. Odvolačný súd na rozdiel od súdu prvého stupňa, však nedôvodnosť návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vidí najmä v neexistencii preukázania naliehavej a nevyhnutnej potreby dočasnej úpravy pomerov, spočívajúcej v uložení povinnosti matke, odovzdať maloleté deti do osobnej starostlivosti otca, v ktorého starostlivosti aktuálne sú. Z odvolania otca, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že maloleté deti sa aktuálne nachádzajú

vo výlučnej osobnej starostlivosti otca so súhlasom matky. Na základe takto zisteného skutkového stavu potom nie je možné bez iného vyvodiť existenciu stavu, vyžadujúceho si opätovnú dočasnú úpravu pomerov predbežným opatrením.

Predbežné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že na nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia podmienky splnené neboli, keďže neboli naplnené základné predpoklady ust. § 76 ods. 1, písm. b) O.s.p. a naliehavosť dočasnej úpravy právnych pomerov maloletých detí v otcom požadovanom smere.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne odvolací súd ho podľa

§ 219 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.